U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 1191/40a, Olomouc, zastoupeného JUDr. Petrem Ritterem, advokátem se sídlem Riegrova 12, Olomouc, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2005, č.j. KUOK/15572/04/OSV-DS/7025/SD-316, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 3. 2011, č. j. 38 Cad 4/2005 – 110,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 21. 12. 2010 kasační stížnost směřující proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2010, č. j. 38 Cad 4/2005 – 96. Krajský soud jej následně v záhlaví uvedeným usnesením vyzval, aby předložil plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, a doplnil náležitosti kasační stížnosti. Usnesení obsahovalo poučení o tom, že proti němu nejsou přípustné opravné prostředky. Žalobce přesto proti tomuto usnesení podal kasační stížnost, která byla Krajskému soudu v Ostravě doručena dne 22. 3. 2011.

Podání kasační stížnosti právní úprava obecně připouští proti každému rozhodnutí krajského soudu vydanému ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, anebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení rozhodnutí soudu, není-li v zákoně stanoveno jinak. Výjimky ze zásady přípustnosti kasační stížnosti stanoví zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), v § 104.

Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Takovými rozhodnutími jsou v zásadě usnesení vydávaná v průběhu řízení, nemající vliv na rozhodnutí ve věci samé, tedy rozhodnutí, u nichž odnětí možnosti brojit proti nim kasační stížností stěžovatele v jeho právech účastníka řízení nikterak nezkracuje. Takovým usnesením je i usnesení, jímž je stěžovatel vyzván k předložení plné moci jím zvoleného advokáta a odstranění dalších vad svého

podání. Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí být v kasační stížnosti kromě obecných náležitostí podání uvedeno, v jakém rozsahu a z jakých důvodů stěžovatel rozhodnutí napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

Kasační stížnost je tedy nepřípustná ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. Nejvyšší správní soud ji proto podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 8. července 2011

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu